

„Matykite tai ką Aš matau: žmonės bėgioja iš vieno susirinkimo į kitą, ieškodami įspūdingų reginių ir manydami, kad tai yra antgamtiška. Tačiau jie nepastebi antgamtinio darbo savo viduje, netgi savo širdyse. Pats mokymų procesas yra antgamtinis“.

Jėzaus žodžiai pasakyti John 2001 metų vasarį, aplankymo metu.

Apšvietimas. 1 dalis

John Fenn, 2010 m. liepos mėn. 10 d., www.supernaturalhousechurch.org

Būti apšviestam, trūkstamas ingredientas

Kai Petras sušuko: „Tu esi Kristus, Gyvojo Dievo Sūnus!“, Mato 16:16 Jėzus atsakė jam: „Ne kūnas ir kraujas apreiškė tau šitai, bet mano Tėvas, kuris yra danguje“.

Šis apreiškimas parodo, kuo paremtas mūsų tikėjimas, ir tai vadinama – „būti apšviestu“. Graikų kalboje šitas žodis – „photizo“. Šaknis „phot“ reiškia apšviesti arba šviesti. Štai kas nutinka prieš tai, kai žmogus atgimsta. Kai Dievas pradeda veikti žmogaus širdyje, šviesa pirmą kartą pradeda švisti jame ir dėl to vėliau seka pareiškimas: Tu esi Kristus, Gyvojo Dievo Sūnus!

Jėzus aiškino, kad šis apreiškimas yra uola, kurios pragaro vartai (pragaro vyriausybė) negalės nugalėti. Visa Dievo Karalystė, gyvenimas su Dievu, atsakytos maldos, gavimas krypties mūsų gyvenimams, visa yra pagrįsta apreiškimo gavimu iš Tėvo, kuris plaukia iš pradinio gyvenimą keičiančio apreiškimo, kad Jėzus yra Gyvojo Dievo Sūnus.

Kaip aš sakiau, trūksta

Apie apšvietimą nedaug kalbama. Aš negaliu prisiminti, kad būčiau girdėjęs bent vieną mokymą apie tai, nors Naujajame Testamente yra ši tema. Pavyzdžiui, kai laiško žydams autorius išvardija subrendimo lygius, kuriuos turi būti pasiekęs žmogus, kuris praranda išgelbėjimą, jis išvardija dalykus žyminčius augimo procesą Žyd 6:4-6:

„Kurie kartą jau buvo apšviesti, paragavo dangiškos dovanos, tapo Šventosios Dvasios dalininkais, paragavo gerojo Dievo Žodžio bei ateinančio amžiaus jėgų ir atpuolė, tų neįmanoma vėl grąžinti naujai atgailai, nes jie kryžiuoja sau Dievo Sūnų ir išstato Jį viešai paniekai“.

Buvo apšviesti čia reiškia, kad jie turi apreiškimą, kokį turėjo Petras iš Tėvo, kad Jėzus yra Viešpats; paragavo dangiškos dovanos - jie buvo apšviesti ir todėl jie atgimė iš aukšto, priėmė dovaną – Jėzų; Šventosios Dvasios dalininkai reiškia, kad yra krikštyti Šventąja Dvasia; paragavo gerojo Dievo Žodžio reiškia yra subrendę Žodžio pažinimu, nes žodis čia – „rhema“, todėl jie buvo įgudę Viešpatyje, kuris atskleidė jiems Žodį; ir ateinančio amžiaus jėgos reiškia, kad jie tarnavo su Šventosios Dvasios dovanomis.

Aš noriu jums parodyti, kad niekas iš tų anksčiau minėtų dalykų neįvyksta žmogaus gyvenime tol, kol jis nebūna apšviestas. Tas pradinis apreiškimas iš Tėvo, kuris veda mus į atgimimą iš aukšto yra mūsų tikėjimo pamatas.

Taigi, mes netikime Jėzumi taip, kaip mes tikime žemiškais dalykais aplink mus. Mes netikime Jėzumi taip, kaip mes tikime, kad viena sporto komanda yra geresnė už kitą. Mes netikime Jėzumi taip, lyg tai būtų tik nuomonė. Mes ŽINOME – Jėzus yra Viešpats, nes mes gavome apreiškimą iš TĖVO, mes buvome apšviesti. Mes PAŽŪSTAME Jėzų.

Apšvietimui reikia laiko - tai procesas

Vidurinėje mokykloje Janny buvo mano geriausia draugė. Vokiečių kalbos klasėje ji man pasakojo, kaip ji pažino Jėzų, nepaisant Romos Katalikų liturgijos. Aš buvau episkopas, taigi mes turėjome beveik tokią pačią liturgiją, ir aš buvau nustebintas, kad ji pažino Dievą. Jaučiau, kad tai buvo daugiau nei tik tariami žodžiai apie Jį, ir aš labai norėjau Jį taip pažinti.

Vokiečių klasė susitikdavo du arba tris kartus per savaitę, tų pamokų ir tarp jų metu aš galvodavau apie tai, ką ji pasakė. Vėl ir vėl prisimindavau jos ir jos draugo Vic pasakojimą apie tai, kaip Dievas jiems atsakė į maldas. Pradėjau kontempliuoti Jėzaus tvirtinimus. Tai buvo apšvietimo laikas, kai Šventoji Dvasia kreipė mano mintis ir rodė man JĖZŪ, nors aš nesupratau, kas vyko.

Tuomet, vieną dieną, kai sužinojau, kad jie meldėsi ir matė 7 paeiliui atsakymus į savo maldas, vienas pats savo kambaryje, kai nieko nebuvo namuose, aš garsiai kalbėjau Jėzui ir atidaviau Jam savo gyvenimą. Atrodo labai juokinga kalbėti tirstam orui, bet mano atsakymas buvo pagimdytas apšvietimo, apreiškimo, kad Jėzus yra Viešpats.

„Matykite tai ką Aš matau: žmonės bėgioja iš vieno susirinkimo į kitą, ieškodami įspūdingų reginių ir manydami, kad tai yra antgamtiška. Tačiau jie nepastebi antgamtinio darbo savo viduje, netgi savo širdyse. Pats mokinytės procesas yra antgamtinis“.

Jėzaus žodžiai pasakyti John 2001 metų vasarį, aplankymo metu.

Andrejus atėjo pas savo brolių Petrą su fantastišku pareiškimu: „Mes radome Mesiją!“ Ir jis nuvedė jį pas Jėzų. Kai Jėzus jį pamatė, pasakė: „Tu esi Simonas, Jonos sūnus, bet būsi vadinamas Kefu/Petru (gr), kuris reiškia „akmuo“ (Jn 1:41-42).

Visa tai atsitiko tarp Jėzaus ir Petro. Petras pradėjo galvoti apie savo brolio pareiškimą, jis girdėjo pasakojimus apie Jėzaus mokymą ir gydymą... tai buvo jo apšvietimo laikas.

Sekantį kartą mes matome Jėzų bendraujantį su Petru, kai Jėzus išsinuomavo jo valtį mokymui, panaudodamas vandens akustiką, kad būtų geriau girdimas minios. Kai jie sutarė, Jėzus padėjo vyrą ir sumokėjo jiems, leisdamas pagauti tiek daug žuvies, kad dvi valtys vos galėjo sutalpinti.

Tik dabar, kai pamatė stebuklą, Petras puolė ant kelių prieš Jėzų ir pasakė: „Pasitrauk nuo manęs: nes aš esu nusidėjėlis, o Viešpatie!“

Aš tikiu, kad apšvietimo metu; tarp jo pristatymo paminėto Jono Evangelijoje ir jo stebuklo Lk 5:1-11, Petras nusprendė, kad jeigu jis pats patirtų stebuklą, jis taip pat sektų Jėzų. Taip jis ir pasielgė, kai Jėzus pakvietė ateiti ir tapti „žmonių žveju“. Mano stebuklas buvo stebėti 7 paeiliui atsakytas mano draugų maldas. Galbūt ir jums panašus katalizatorius padėjo apsispręsti sekti Jėzų?

Petras, aš, tu - mes visi turėjome apšvietimo laiką, po to, kai išgirdome apie Jėzų ir nusprendėme Jį sekti kaip Viešpatį.

Ten yra...

Apšvietimas jaučiamas Naujajame Testamente įvairiais žodžiais ir būdais, nors aš niekada negirdėjau, kad kas nors apie tai mokyti. Tačiau taip veikia Dievo Karalystė - Tėvas suteikia mums apreiškimą.

Jn 6:45 Jėzus pasakė: „Todėl, kas išgirdo ir pasimokė iš Tėvo, ateina pas mane“. Atkreipkite dėmesį – jūs pirmiausiai turite išgirsti, kad ateitumėte pas Jėzų, tada pasimokyti iš Tėvo, taigi klausimas ir mokymasis yra apšvietimo laikas prieš tai, kai žmogus ateina pas Jėzų.

Dabar aukštyti 40 eilutę, Jis pasakė: „Tokia mano Siuntėjo valia, kad kiekvienas kuris regi Sūnų ir tiki Jį, turėtų amžinąjį gyvenimą...“ Atkreipkite dėmesį - jūs pirmiausiai pamatote Sūnų, tada jūs tikite. Tas matymas yra apšvietimo laikas prieš jums atgimstant iš aukšto.

Paulius, šiuo būdu sako Efeziečiams 3:9, dalinadamas apreiškimu apie Jėzų pasauliui: „... kad visi žmonės pamatytų (atskleisti visiems), koks yra bendravimas...“. „Atskleisti visiems“ - tai apšvietimo dalis. Mes nuolat gauname apšvietimą apie Žodį, apie mūsų gyvenimą, apie tai, ką Tėvas daro mumyse. Net šiuo metu tu kontempliuoji, studijuoji dalykus, kuriuos Tėvas daro tavyje, arba tu nori, kad darytų tavo gyvenime... taip veikia išmintis. Apšvietimas - tai procesas ir tai užtrunka tam tikrą laiką.

Mano mėgstama malda

„...kad Šlovės Tėvas duotų man (ir tau) išminties ir apreiškimo Dvasią Jo pažinimui, kad būtų apšviestos supratimo akys, kad jūs pažintumėte...“

Kai atveriamos supratimui akys, tuomet mes pažįstame... viskas vyksta tokia tvarka. Ir tai yra procesas. Aš meldžiuosi taip prieš pradėdamas mokyti, kai man reikia daugiau apreiškimo, daugiau apšvietimo... aš meldžiuosi taip kelis kartus į mėnesį ir visada kartu su dėkojimu, nes Tėvas, visada visada atsako. Aš noriu, kad mano supratimo akys būtų nuolat apšviečiamos.

Sekančią savaitę kiti pavyzdžiai kaip nuolat pasilikti šiame apšvietimo procese. Gausių palaiminimų!

John Fenn

Apšvietimas. 2 dalis

John Fenn, 2010 m. liepos mėn. 17 d., www.supernaturalhousechurch.org

Apšvietimo procesas

Praeitą savaitę aš dalinausi mintimis apie apšvietimo procesą ir apreiškimą, apie tai, ką Biblija vadina „apšvietimu“, ir apie tai, kas įvyksta tarp to momento, kai žmogus išgirsta apie Jėzų, ir jo apsisprendimo. Graikų kalboje žodis „apšvietimas“ reiškia „šviesos sklidimas“. Jis apibūdina procesą, kai žmogaus viduje ima skliti šviesa apie Jėzų.

„Mes juk neviešpataujame jūsų tikėjimui, bet esame jūsų džiaugsmo talkininkai, nes (savo) tikėjimu jūs stovite...“ (2 Kor 1:24). 2
<http://namu-baznycia.blogspot.com>, namu.baznycia@gmail.com

„Matykite tai ką Aš matau: žmonės bėgioja iš vieno susirinkimo į kitą, ieškodami įspūdingų reginių ir manydami, kad tai yra antgamtiška. Tačiau jie nepastebi antgamtinio darbo savo viduje, netgi savo širdyse. Pats mokymų procesas yra antgamtinis“.

Jėzaus žodžiai pasakyti John 2001 metų vasarį, aplankymo metu.

Niekas iš mūsų pats nesuprato, kad Jėzus yra Viešpats, bet kaip Petru (Mt 16:16-17), jam tai apreiškė Tėvas. Kai kurie pavyzdžiai:

Žydas tyrinėjo Senojo Testamento pranašystes ir Naujajį Testamentą, norėdamas paneigti tai, ką sakė apie save Jėzus, bet per kelis mėnesius suvokė, kad Jėzus YRA Viešpats. Kai jis mąstė apie Jėzaus gyvenimą, Šventoji Dvasia atskleidė jam vis daugiau ir daugiau, ir jis įtikėjo.

Ateistas sutiko tikintį, kuris jį paragino surasti kažką, kas natūraliai egzistuoja gamtoje ir nėra sudarytas iš trijų dalių arba nesidalija iš trijų (medis - šaknys, kamienas, vainikas; medžiagų būklė - kieta būklė, skystis, dujos; yra šešios natūraliai egzistuojančios formos gamtoje...) Istorijos pabaiga buvo tokia, kad Viešpats ėmė kalbėti jam apie jo beprasmį gyvenimą ir jis priėmė tai, ką kalbėjo tas tikintysis ir įtikėjo Viešpačiu.

Homoseksualas kentėjo dėl savo surišimo ir vienatvės, ieškojo tiesos apie savo homoseksualumą ir gyvenimo tikslą. Jis prisiminė keletą dalykų, kuriuos matė per krikščionišką TV ir šiek tiek iš pamokslininkų, kuriuos girdėjo per savo gyvenimą. Galvodamas apie tai, per kelis mėnesius suprato, kad įeigu Jėzus realus, Jis gali padėti, todėl ėmė Jo šauktis. Taip jis surado malonę ir Viešpaties Artumą. Žmogaus širdis pasikeitė, jis rado meilę ir laisvę nuo nuodėmės.

Moteris metų metais ieškojo tiesos, laikas nuo laiko įsitraukdama į įvairias nuodėmes ir rytų bei Naujojo Amžiaus religijas, niekada nerasdama tiesos. Pamažu ji buvo skatinama mokytis iš Jėzaus, kaip dar vieno pasirinkimo. Šventoji Dvasia jai liudijo, ir per kelis mėnesius ji atgimė.

Paauglys, kurio tėvas paliko šeimą, mąstė, ar Dievas galėtų tapti jam Tėvu. Kai jis mąstė apie šią galimybę, draugas kelias savaites pasakojo jam apie Jėzų. Vaikinas ėmė jausti, kad draugas kalba tiesą apie Jėzų ir Jo Tėvą, ir... atgimė.

Vyras grojo bare, ieškojo tiesos ir tikslo, patyrė gyvenimo pergales ir pralaimėjimus... staiga prisiminė kai kuriuos dalykus apie Jėzų, kuriuos kalbėjo 5-toje klasėje jo sekmadieninės mokyklos mokytojas. Tai iškilo jo atmintyje taip ryškiai lyg viskas vyktų dabar ir dar kartą. Šį kartą jis priėmė žinią ir įtikėjo.

Romos katalikas, vyras ir tėvas kelis mėnesius stebėjo pasikeitimus savo žmonos gyvenime po to, kai ji „priėmė Jėzų“. Jam patiko, kokia ji tapo. Jis ėmė mąstyti apie tai, ką ji sakė, nuėjo vieną dieną į bažnyčią ir priėmė Viešpatį.

Procesas

Jėzus sakė: „Tokia valia To, kuris mane siuntė; kad kiekvienas, kuris mato Sūnų ir tiki Jį turėtų amžiną gyvenimą...“ (Jn 6:40). Tu pirmiausiai pamatai Sūnų, o tada patiki.

Pirmiausiai mes pamatome Jį savo širdyse, savo prote, savo mintyse, kai mes svarstome, ar tai yra tikra, o gal būt tik keista, tiesa ar melas. Mes tyrinėjame tai, ką sakė Jėzus, draugai, Bibliją, TV pamokslininką, pastorių... mes mąstome apie tai ir tada kartu su Šventąja Dvasia ramiai kreipiančia mus (bet paprastai mums to nesuprantant) nusprendžiame, kad tai tiesa: Jėzus yra Viešpats.

Jėzus tęsė: „Niekas negali ateiti pas mane tol, kol Tėvas jo nepatraukia...“ (44 eilutė). Kai kurie neteisingai supranta šią eilutę. Jėzus ir čia kalba apie apšvietimo procesą - laiką, kai sklinda šviesa ir Tėvas pamažu apreiškia tam žmogui save ir Jėzų. Jis traukia juos prie Savęs. Kai Jėzus sako: „Ir jie visi bus mokomi Dievo“ (46 eilutė) yra kalbama apie apšvietimo procesą.

Kas slypi už to, kas vadinama atgimimu iš aukšto; kaip tai padaryti?

Apšvietimas skatina mumyse pasikeitimus, kurie vieną dieną baigiasi atgimimu. Jis vyksta mumyse visą mūsų gyvenimą. Nors vėliau mes kartais jį apleidžiame, kai pasiekiame taip vadinamą subrendimą.

Atrodo, kad Krikščioniška kultūra skatina žmones prarasti savo linkusią apmąstyti proto būklę. Ji pakeičia tai studijomis, eilučių mokymusi mintinai ir reginiu pagrįstu tikėjimu, bet mes turime vėl susigrąžinti gilų, linkusį apmąstyti gyvenimą, apsvarstydami tai, ką pasakė Jėzus.

Tėvas per Šventąją Dvasią teberagina mus mąstyti apie gilius gyvenimo dalykus, eiti ta pačia kryptimi, kuria pradėjome, kai ilgai mąstėme apie Jėzų prieš atgimimą iš aukšto. Ne tik tada mąstyti apie šituos dalykus, kai laikas yra sunkus, ir mums reikia krypties, bet pasilikti tame visada. Būti nuolatos tokioje proto būklėje, kuri ieško krypties - netgi kai kryptis yra aiški ir kelias yra gerai apšviestas!

„Matykite tai ką Aš matau: žmonės bėgioja iš vieno susirinkimo į kitą, ieškodami įspūdingų reginių ir manydami, kad tai yra antgamtiška. Tačiau jie nepastebi antgamtinio darbo savo viduje, netgi savo širdyse. Pats mokinytės procesas yra antgamtinis“.

Jėzaus žodžiai pasakyti John 2001 metų vasarį, aplankymo metu.

Tai yra linkęs apmąstyti minčių procesas, kurio metu dažniausiai įvyksta mano pokalbiai su Tėvu, kur įvyksta apšvietimas, kur yra tikras bendravimas. Tai niekada neįvyksta be mano valios ir dalyvavimo, bet kai aš sąmoningai to siekiu.

Metų metais nuo paauglystės iki kol sukako dvidešimt, aš laikydavau atmintyje tuos pavyzdžius, kai žinojau, kad girdėjau Viešpatį. Aš įpratau laikyti tai atmintyje ir mąstyti apie tai savo viduje, prisiminti, ką aš tada mažiau ir, kaip turėčiau galbūt nusiteikti, kad vėl galėčiau girdėti.

Aš norėjau surasi tą „bangos ilgį“, kur aš išgirdau Jį ir gyventi tenai. Iš pradžių atrodė, kad mano pastangos buvo tarsi surasti mėgstamą radijo stotį seno automobilio radijo aparate. Vis nepataikydavau. Sukinėjau skalę lėtai į vieną pusę, po to į kitą, pirmyn ir atgal, sustodavau, ieškodavau ilgai tol, kol bus reikiamas signalas. Kai aš vėl Jį išgirdau, pagalvojau: „oi, aš vėl ant bangos!“ Jausdavausi taip, kaip anksčiau... žinojau, ko ieškoti, ko ieškoti savo dvasioje ir, kur turi būti tuo metu mano protas. Aš lavinau įgūdžius, kaip reikia įsijungti ir girdėti.

Tai linkusi apmąstyti, neutrali arba šiek tiek tingi proto būklė. Tai kartais nutinka, kai vairuoju, kai garbinu. Kartais, kai grimztu į miegą, ar pražundu... netgi kai netikėtai, staiga Jis įsibrauna į mano mintis ar maldas, tai įvyksta kai aš kontempliuoju. Štai čia susiliečia tai, kas natūralu su Dvasia ir sąveikauja.

Aš įeinu į tą „bangos ilgį“, kai mintys mano prote, mano dėmesys, mano koncentracija, nukrypsta į vidų, į dvasinį žmogų, kurį aš jaučiu savo krūtinės plote, viduje... sunku apibūdinti, bet taip būna, kai mano protas pakrypsta mąstyti apie gilesnius Dievo planus, žmogų ir save patį; tikslą, laiką, didelį visko paveikslą, planus... kai mano protas ir mano dvasia susilieja - štai ten įvyksta apšvietimas, tada girdžiu Tėvą, matau „savo“ angelą ir dalykus Jo sferoje.

Sekančią savaitę toliau dalinsiuos savo mintimis šia tema... Gausių palaiminimų!

John Fenn

Apšvietimas. 3 dalis

John Fenn, 2010 m. liepos mėn. 24 d., www.supernaturalhousechurch.org

Apšvietimo tema – žmogus Rašte ir žmogus mūsų laikais

Siurprizas!

Saulius Iš Tarso buvo labai išsilavinęs ir galvojo, kad padeda Dievui, areštuodamas tikinčiuosius Jėzumi. Dažnai mokoma, kad Jėzus įsiveržė į Sauliaus gyvenimą visiškai suvereniai kelyje į Damaską, sukeldamas didelį šoką Sauliui/Pauliui, bet tai labai toli nuo tiesos.

Apd 9:5, kur užrašytas jų pokalbis, ir 26:14, kur Paulius pats pasakoja apie tai, jis sako, kad išgirdo balsą: „Aš esu Jėzus, kurį tu persekioji ...sunku tau spyriotis prieš akstiną!“

Akstinas, arba jaučio akstinas, buvo ilga smaila lazda naudojama varyti nešulinius galvijus. Ji vis dar tebenaudojama ir šiandien, ir galbūt jūs matėte filme, kaip mažas berniukas su akstinu eina paskui karvę arba didelį jautį. Berniukas naudoja akstiną baksnoti galvijui per petį arba šlaunį, kad jis eitų teisinga kryptimi.

Viešpats stengėsi atkreipti Pauliaus dėmesį smailu Dvasios kalaviju, Žodžiu, kuris skelbia tiesą apie Jėzų. Taigi Jėzus pristato Save ir tada pareiškia: „sunku tau spyriotis prieš akstiną“.

Būtent šis procesas, kurį patyrė Saulius iš Tarso – „baksnojimas“ smailu Žodžio galu ir yra apšvietimas. Akivaizdu, kad jis pagaliau suprato, nors ilgai spyriojosi prieš šią tiesą, kad Jėzus yra Viešpats.

Šitas spyriojimas prieš akstiną gali tęstis kurį laiką, kol žmogus apsisprendžia dėl Jėzaus. Tačiau ir tada, kai jau sekame Viešpatį, Jis vis dar baksnoja mus Žodžiu ir Dvasia, kad paragintų mus daryti teisingus pasirinkimus. Spyriojimas prieš akstiną yra tasai apšvietimo laikas, kai žmogus kovoja su tuo, ką savo širdyje žino esant teisinga ir ką žino, kad reikia daryti, bet nenori to daryti.

„Matykite tai ką Aš matau: žmonės bėgioja iš vieno susirinkimo į kitą, ieškodami įspūdingų reginių ir manydami, kad tai yra antgamtiška. Tačiau jie nepastebi antgamtinio darbo savo viduje, netgi savo širdyse. Pats mokymų procesas yra antgamtinis“.

Jėzaus žodžiai pasakyti John 2001 metų vasarį, aplankymo metu.

Mes naudojame tokius išsireiškimus: „Viešpats dirbo su manimi“ arba „aš galvoju kurį laiką apie tai“, čia mes ir vėl kalbame apie apšvietimo laiką, kai Viešpats rodo mums dalykus ir duoda laiką mąstyti, svarstyti, planuoti, pasverti, netgi priešintis... prieš tai, kuomet mes apsisprendžiame.

Išmintis yra viena iš tų sričių, kurioje mes nuolatos turime ieškoti Tėvo apšvietimo. Mes žinome, kad Jėzus mums tapo Išmintimi. Mes žinome, kad patarlės sako „Išmintis yra skirta teisiamam“, taigi ir man. Troškimui išminties savo maldos gyvenime aš visada skiriu pirmenybę (1 Kor 1:30; Pat 2:7).

Aš neatakuoju dangaus vartų, nes Jis gyvena manyje... Aš verčiau savo viduje pristatau Jam savo problemą, ir mąstau apie tai, ką Jis galėtų atsakyti. Aš galėčiau apibūdinti tą procesą taip: giliai savyje, savo širdyje, dvasioje žiūrėti į Tėvo akis tol, kol Jis atsakys. Kaip du draugai prie pietų stalo, kai vienas laukia atsakymo ir nuolatos sustabdo žvilgsnį, kad duotų kitam laiko atsakyti.

Pavyzdys

Mūsų vyriausias sūnus Krisas fiziškai yra 30 metų, bet protiškai 3-4 metų vaikas ir gyvena su grupe namuose netoli nuo mūsų. Barbara ir aš dabar keliaujame, nuolatiniai skaitytojai tai žino, nes mes išspausdinome kelionių tvarkaraštį. Kai aš paskambinau vakar į grupės namus ir kalbėjausi su slauge, ji pasakė, kad Krisas jaučiasi gerai ir kad ji buvo nuvedusi jį ir visą grupę į kiną. Aš paklausiau: į kokį filmą, ar „Ledynmetis?“ – ji atsakė: Ne, „Burtininko mokinys“, aš nenoriu juos vesti į vaikiškus filmus, nes jie yra suaugę...”

Aš mažiau ir delsiau daryti išvadas... klausinėju, kaip jis reagavo, ar daug kalbėjo, kaip reagavo į scenas (jam patiko automobilio vijimosi scena) ir t.t.

Asmeniškai mes abu su Barbara buvome išgąsdinti. Dalis manęs norėjo reaguoti į auklės poelgį riksmu ir reikalauti, kad ji jokių būdu nevestų suaugusių su vaikų mentalitetu į filmą skirtą suaugusiems apie burtus.

Bet aš laukiau... žinojau, kad reikėjo tai pranešti jos bosui. Supratau, kad slaugės norėjo pačios pamatyti „Burtininko mokinį“, todėl nuvedė būtent į šį filmą visą grupę. Aš ieškojau apšvietimo. Aš svarsčiau, mažiau apie savo žodžius, prašiau Tėvo išminties. Slaugė labai gražiai elgiasi su Krisu ir jis gražiai su ja bendrauja - aš siekiu sureguliuoti situaciją, o ne „jos galvą ant lėkštės“ – reikėjo išminties, kaip bendrauti su bosu ir ką sakyti, kad jis ir visos slaugės suprastų, ko mes norime mūsų sūnui.

Taigi, aš galvoju, svarstau, meldžiuosi kalbomis - mano dvasia meldžiasi tobulos Tėvo valios... ir aš žvelgiu į Tėvo akis savo dvasioje, laukiu Jo atsakymo, Jo idėjų, ką sakyti ir kaip sakyti. Vyksta apšvietimas ir aš turiu dalį viso atsakymo, bet toliau, vairuodamas automobilį, lauksiu iš Jo, tol, kol pajausiu, kad turiu jį visą, tada paskambinsiu grupės namų bosui.

Vietoj to, kad...

Tuo amerikiečių skubėjimu, užimtumu naudojasi demonai. Jis neleidžia žmonėms pagalvoti ir apsvarstyti savo kelius. Apšvietimui reikia laiko. Kaip aš rašiau pirmoje dalyje, Andriejus Jėzų pristatė savo broliui Petruui sakdamas: „Mes radome Mesiją“. Nors tai (vert.: kol Petras suvokė, kad Jėzus tikrai yra Mesijas) truko tam tikrą laiką: pradėdant Jo pristatymu Jono 1 ir vėliau, kai Petras matė Jėzų veikiant, klausė jo kalbų ir buvo liudininkas stebuklingos žūklės.

Petras turėjo laiko apsvarstyti Jėzaus teiginius. Įdomu, ar Petras gyvendamas mūsų dienomis būtų turėjęs tiek pat laiko? Jo dienomis gyvenimo tempas buvo natūraliai lėtesnis, o tai suteikia galimybę savęs stebėjimui, kurio reikia, kad patirtum apšvietimą. Šiandien mes turime specialiai ieškoti laiko ir paskirti Visatos Dievui pasimatymą, kaip verslo susirinkime.

Kad aiškiai išgirstume Tėvo balsą, mes turime praleisti laiką su Juo, siekdami subtilaus apšvietimo, to mūsų ir Jo minčių susiliejimo, kuris padeda mums padaryti teisingą sprendimą. Taigi apmąstykime mūsų kelius, „matykime“ Sūnų, kad galėtume tikėti Juo. Skirkime tam laiko, kad Tėvas galėtų vadovauti mūsų sprendimams. Suteikime Jam laiko apšviesti širdies kelius giliai mūsų viduje, ten, kur atrandama ramybė.

Kitą savaitę nauja tema. Gausių palaiminimų!

John Fenn

www.supernaturalhousechurch.org

Neužmirškite rašyti man asmeninius e-laiškus šiuo adresu: cwowi@aol.com